

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud Plzeň-město rozhodl v hlavním líčení konaném dne 23.11.2010 v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Josefa Pracha a přísedících Věry Štětkové a Marty Rackové, t a k t o :

Obžalovaní

1) D[REDACTED] K[REDACTED] ,

nar. [REDACTED] v [REDACTED], OSVČ, trvale bytem [REDACTED], zdržuje se [REDACTED],

2) JUDr. Z[REDACTED] V[REDACTED] ,

nar. [REDACTED] v [REDACTED], notář, bytem [REDACTED],

3) V[REDACTED] B[REDACTED] ,

rozená J[REDACTED], nar. [REDACTED] v [REDACTED], bez pracovního poměru, dříve notářská tajemnice JUDr. Z[REDACTED] V[REDACTED], trvale bytem [REDACTED], zdržuje se [REDACTED],

jsou vinni, že**1) obžalovaný D. K.**

v přesně nezjištěné době od 14.12.2007 do 31.12.2007. v prostoru notářské kanceláře JUDr. Z. V. nacházející se v , v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch, navedl JUDr. Z. V., aby ten přikázal odpovědné pracovníci notářské kanceláře – notářská tajemnice – V. B., aby tato na místo smlouvy ověřované tímto notářským úřadem dne 25.9.2007 zapsané v notářské ověřovací knize zapsala a ověřila jinou smlouvu, která údajně dle jeho tvrzení byla uzavřena mezi ním a M. N., následně JUDr. Z. V. skutečně dal k tomuto V. B. příkaz i přes její námitky, že je to zcela v rozporu se zákonem, poté V. B. tento příkaz splnila a to tak, že opatřila listinu „návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí“ (soubor nemovitostí) datovanou k 25.9.2007 ve věci účastníků M. N. a D. K., notářskými ověřovacími doložkami, do nichž uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy č. 1394 (N.) a č. 1401 (K.), tyto podepsala a opatřila razítkem s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z. V., notář v , osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D. K. a M. N. a dále opatřila listinu „smlouva kupní“ datovaná k 25.9.2007 uzavřenou mezi M. N. (prodávající) a D. K. (kupující) ve věci prodeje nemovitostí stavební parcela č. , pozemková parcela č. a budova č. postavena na stavební parcele č. , vše zapsáno na LV č. vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň-město, pro obec a k.ú. Plzeň, notářskými ověřovacími doložkami, do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy č. 1393 (N.) a 1400 (K.), tyto doložky podepsala a opatřila otiskem razítka s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z. V., notář v , osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní jako notářskou tajemnicí uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D. K. a M. N., přičemž dle původních záznamů uvedených v notářské ověřovací knize dne 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1393 a 1394 provedla ověření pravosti podpisu S. M. na listině nazvané smlouva o převodu členských práv a povinností a následně ve stejný přesně nezjištěný den v měsíci listopadu nebo prosinci roku 2007 tento záznam překryla nanesením bílé korekční pásky a na původní místo uvedla osobní údaje M. N. a současně do prostoru v knize pro označení listiny uvedla listiny „sml. kupní, návrh na KÚ, potvrzení o převzetí hotovosti“, a uvedenými úkony osvědčila, že M. N. po prokázání své totožnosti platným úředním průkazem před ní podepsala uvedené doklady, ač M. N. těmto úkonům nebyla přítomna, uvedené listiny nepodepsala, přičemž obžalovaná zároveň využila existujícího zápisu v ověřovací knize ze dne 25.9.2007 běžná čísla ověřovací knihy 1400 a 1401 vztahující se k úkonům dříve provedeným v souvislosti s D. K., čímž došlo k ověření podpisů na listinách, jimiž se za podmínek uvedených v dotčených listinách převádí práva k nemovitostem nacházejícím se ve vlastnictví M. N. na D. K. a současně s vědomím, že M. N. v kupní smlouvě uvedená na straně prodávající není k úkonu (legalizaci) přítomna, listinu nepodepsala a k uzavření kupní smlouvy nedala souhlas, následně po vyhotovení předmětných listin shora uvedeným způsobem byly tyto listiny dne 19.5.2008 doručeny Katastrálnímu úřadu pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň – město, tedy po smrti M. N., která zemřela dne 13.12.2007, přičemž v případě, že by katastrální úřad předkládané listiny akceptoval a požadovaný zápis provedl, přešla by vlastnická práva k souboru nemovitostí v hodnotě 3 700 000,-- Kč na D. K., kterému by následně vznikla povinnost uhradit v souvislosti s převodem vlastnických práv částku 1 150 000,-- Kč, v důsledku čehož by byla

České republice způsobena škoda ve výši 2 550 000,-- Kč, neboť M■■■■ N■■■■ nezanechala žádné zákonné ani závětní dědice,

2) obžalovaný JUDr. Z■■■■ V■■■■

v prostoru kanceláře nacházející se v ■■■■■ v přesně nezjištěné době od 14.12.2007 do 31.12.2007 dal na žádost obžalovaného D■■■■ K■■■■ jako zaměstnavatel příkaz své zaměstnankyni, pracovníci notářské kanceláře – notářské tajemnici – V■■■■ B■■■■, nar. ■■■■, aby tato na místo smlouvy ověřované tímto notářským úřadem dne 25.9.2007 zapsané v notářské ověřovací knize zapsala a ověřila jinou smlouvu, která údajně dle tvrzení obžalovaného D■■■■ K■■■■ byla uzavřena mezi ním a M■■■■ N■■■■, a to i přes námitky obžalované V■■■■ B■■■■, že je to zcela v rozporu se zákonem, a že nesmí bĕlit v notářské ověřovací knize původní zápisy, poté V■■■■ B■■■■ tento příkaz splnila, a to tak, že opatřila listinu „návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí“ datovanou k 25.9.2007 ve věci účastníků M■■■■ N■■■■, nar. ■■■■ a D■■■■ K■■■■, nar. ■■■■, notářskými ověřovacími določkami, do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy č. 1394 (N■■■■) a 1401 (K■■■■), dále na tyto umístila svůj podpis a otisk razítka s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z■■■■ V■■■■, notář v ■■■■, osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní jakožto notářskou tajemnicí uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D■■■■ K■■■■ a M■■■■ N■■■■ a dále opatřila listinu „smlouva kupní“ datovaná k 25.9.2007 uzavřenou mezi M■■■■ N■■■■ (prodávající) a D■■■■ K■■■■ (kupující) ve věci prodeje nemovitosti – stavební parcela č. ■■■■, pozemková parcela č. ■■■■ a budova č. ■■■■ postavení na stavební parcele č. ■■■■, vše zapsáno na LV č. ■■■■ vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň – město pro obec Plzeň, notářskými ověřovacími določkami, do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy čísl 1393 (N■■■■) a 1400 (K■■■■), dále, na tyto umístila svůj podpis a otisk razítka s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z■■■■ V■■■■, notář v ■■■■, osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní jako notářskou tajemnicí uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D■■■■ K■■■■ a M■■■■ N■■■■, současně provedla přepis původního záznamu datovaného k 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1393, 1394 a 1396 vztahujícího se k osobě S■■■■ M■■■, nar. ■■■■, uvedeného v ověřovací knize obsahující 300 postupně číslovaných dvoustran, která byla dne 7.9.2005 vydána notáři JUDr. Z■■■■ V■■■■ se sídlem v ■■■■, prezidentem notářské komory JUDr. Josefem Burdou, následně původní záznam k osobě S■■■■ M■■■ překryla bílou korekční páskou a na původní místo uvedla údaje k osobě M■■■■ N■■■■ a současně do prostoru v knize pro označení listiny uvedla listiny „SML kupní, návrh na KÚ, potvrzení o převzetí hotovosti“, přičemž dle původních záznamů uvedených v ověřovací knize dne 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1393 a 1394 provedla ověření pravosti podpisu S■■■■ M■■■ na listině nazvané smlouva o převodu členských práv a povinností a dále využila existujícího zápisu v ověřovací knize ze dne 25.9.2007 běžné číslo ověřovací knihy 1400 a 1401 vztahujících se k úkonům dříve provedeným v souvislosti s D■■■■ K■■■■, které neměly s osobou M■■■■ N■■■■ původně žádnou souvislost, kdy věděl, že provedením požadovaných úkonů ze strany jmenované pracovnice (legalizace) dojde k pozměnění původních ověřovacích doložek na listinách, jimiž se za podmínek uvedených v dotčených listinách převádí práva k nemovitostem nacházejícím se ve vlastnictví M■■■■ N■■■■ na D■■■■ K■■■■ a současně s vědomím, že M■■■■ N■■■■ v kupní smlouvě uvedená na straně prodávající není úkonu (legalizaci) přítomna a že listinu nepodepsala,

3) obžalovaná V[REDAKCE] E[REDAKCE]

při výkonu svého zaměstnání notářské tajemnice notáře JUDr. Z[REDAKCE] V[REDAKCE] v [REDAKCE] [REDAKCE], v přesně nezjištěné době od 14.12.2007 do 31.12.2007, na příkaz svého zaměstnavatele – notáře JUDr. Z[REDAKCE] V[REDAKCE], aby na místo smlouvy ověřované tímto notářským úřadem dne 25.9.2007 zapsané v notářské ověřovací knize zapsala a ověřila jinou smlouvu, která údajně dle tvrzení obžalovaného K[REDAKCE] byla uzavřena mezi ním a M[REDAKCE] N[REDAKCE] následně pozměnila původní ověřovací doložky na listinách, jimiž se za podmínek uvedených v dotčených listinách převádí práva k nemovitostem nacházejícím se ve vlastnictví M[REDAKCE] N[REDAKCE] na D[REDAKCE] K[REDAKCE] a současně s vědomím, že M[REDAKCE] N[REDAKCE] v kupní smlouvě uvedená na straně prodávající není úkonu (legalizaci) přítomna a že listinu nepodepsala, a to tak, že listinu – návrh na zahájení řízení o povolení vkladu práva do katastru nemovitostí, datovanou k 25.9.2007 ve věci účastníků M[REDAKCE] N[REDAKCE], nar. [REDAKCE] a D[REDAKCE] K[REDAKCE], nar. [REDAKCE], opatřila notářskými ověřovacími doložkami, do nichž uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy č. 1394 (N[REDAKCE]) a č. 1401 (K[REDAKCE]), tyto podepsala a opatřila razítkem s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z[REDAKCE] V[REDAKCE], notář v [REDAKCE], osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D[REDAKCE] K[REDAKCE] a M[REDAKCE] N[REDAKCE] a dále opatřila listinu „smlouva kupní“ datovaná k 25.9.2007 uzavřenou mezi M[REDAKCE] N[REDAKCE] (prodávající) a D[REDAKCE] K[REDAKCE] (kupující) ve věci prodeje nemovitosti u stavební parcela č. [REDAKCE], pozemková parcela č. [REDAKCE] a budova č. [REDAKCE] postavena na stavební parcele č. [REDAKCE], vše zapsáno na LV č. [REDAKCE] vedeném Katastrálním úřadem pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň-město, pro obec a k.ú. Plzeň, notářskými ověřovacími doložkami do těchto uvedla jako běžná čísla ověřovací knihy č. 1393 (N[REDAKCE]) a č. 1400 (K[REDAKCE]), tyto doložky podepsala a opatřila razítkem s vyobrazením státního znaku a textem JUDr. Z[REDAKCE] V[REDAKCE], notář v [REDAKCE], osvědčujícími, že dne 25.9.2007 před ní uvedenou listinu vlastnoručně podepsal D[REDAKCE] K[REDAKCE] a M[REDAKCE] N[REDAKCE], přičemž dle původních záznamů v notářské ověřovací knize ze dne 25.9.2007 pod č. 1393 a 1394, kdy provedla ověření pravosti podpisu S[REDAKCE] M[REDAKCE], nar. [REDAKCE], listině nazvané smlouva o převodu členských práv a povinností a následně ve stejný přesně nezjištěný den v měsíci listopadu nebo prosinci roku 2007 tento záznam překryla nanesením bílé korekční pásky a na původní místo uvedla osobní údaje M[REDAKCE] N[REDAKCE] a současně do prostoru v knize pro označení listiny uvedla listiny „sml. kupní, návrh na KÚ, potvrzení o převzetí hotovosti“, a uvedenými úkony osvědčila, že M[REDAKCE] N[REDAKCE] po prokázání své totožnosti platným úředním průkazem před ní podepsala uvedené doklady, ač M[REDAKCE] N[REDAKCE] těmto úkonům nebyla přítomna, uvedené listiny nepodepsala, přičemž obžalovaná zároveň využila existujícího zápisu v ověřovací knize ze dne 25.9.2007 běžná čísla ověřovací knihy 1400 a 1401 vztahující se k úkonům dříve provedeným v souvislosti s D[REDAKCE] K[REDAKCE],

t e d y

1) obžalovaný K[REDAKCE]

dopustil se jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, a to ke škodě cizího majetku sebe obohatit tím, že uvede někoho v omyl a způsobí takovým činem značnou škodu, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

2) obžalovaný V[REDAKCE], obžalovaná B[REDAKCE]

podstatně změnili obsah veřejné listiny v úmyslu, aby jí bylo užito jako pravé,

č í m ž s p á c h a l i**1) obžalovaný D■■■■ K■■■■**

pokus trestného činu podvod podle § 8 odst. 1 tr. zákona k 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona, a

2) obžalovaný JUDr. Z■■■■ V■■■■, obžalovaná V■■ B■■■■

trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zákona jako spolupachatelé dle § 9/2 tr. zákona,

a o d s u z u j í s e**obžalovaný D■■■■ K■■■■**

podle § 250 odst. 3 tr. zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **d v o u (2)** **roků.**

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon uloženého trestu odkládá na zkušební dobu **č t y ř (4)** **roků.**

Podle § 53 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému D■■■■ K■■■■ ukládá též peněžitý trest ve výměře **p a d e s á t t í s í c (50.000,--)** Kč.

Podle § 54 odst. 3 tr. zákona se ukládá pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanové lhůtě vykonán náhradní trest odnětí svobody v trvání **č t y ř (4)** **měsíců.**

obžalovaný JUDr. Z■■■■ V■■■■

podle § 176 odst. 1 tr. zákona k podmíněnému trestu odnětí svobody v trvání **š e s t í (6)** **měsíců.**

Podle § 58 odst. 1 tr. zákona a § 59 odst. 1 tr. zákona se výkon uloženého trestu odkládá na zkušební dobu **t ř í (3)** **roků.**

Podle § 49 odst. 1 tr. zákona se obžalovanému JUDr. Z■■■■ V■■■■ ukládá též trest zákazu činnosti – výkonu notáře ČR v trvání **p ě t í (5)** **roků.**

u obžalované V■■ B■■■■

se podle § 24 odst. 1 tr. zákona upouští od potrestání.

O d ů v o d n ě n í

Po provedeném hlavním líčení vzal senát za zcela bezpečně prokázané, že se obžalovaný D. K. dopustil jednání uvedeného v odsuzujícím výroku rozsudku pod bodem 1. Ke stejnému závěru došel senát i v případě obžalovaného JUDr. Z. V. pod bodem 2 i obžalované V. B. pod bodem 3, avšak u ní dospěl k závěru, že skutek není trestným činem.

Obžalovaný D. K. v přípravném řízení využil svého práva a k věci nevypovídal. V hlavním líčení obžalovaný uvedl, že k osobě vypovídat nebude a chce se pouze vyjádřit k věci a uvedl, že kupní smlouvy mu byly předloženy již s podpisy prodávající M. N., a to osobou, která tento obchod zprostředkovala. V notářské kanceláři JUDr. V. za žádnou osobu nic nepodepisoval a žádné podvodné jednání mu není známo. Poté odmítl vypovídat na případné dotazy.

Obžalovaný JUDr. Z. V. v přípravném řízení využil svého práva a nevypovídal, v hlavním líčení pak požádal o konání v nepřítomnosti, kdy se písemně navíc vyjádřil, že vypovídat ve věci nechce a ani do budoucna nebude.

Obžalovaná V. B. v přípravném řízení uvedla, že těsně před jejím výsledkem na policii byla kontaktována telefonicky mužem, který se představil jako právník a říkal, že jej kontaktoval bývalý zaměstnavatel (JUDr. V.) a že kdyby potřebovala nějaké právní služby, může se na něj obrátit, že se jí nevnučuje a že jistě ví, že to, co dosud vypověděla, nemá žádnou právní váhu a že má právo nevypovídat. Jeho služby odmítla. Dále uvedla, že od ledna roku 2000 do června 2008 pracovala jako notářská tajemnice u notáře JUDr. Z. V. v kanceláři . S ohledem na to, že měla složený kvalifikační zkoušky před notářskou komorou, mohla vykonávat jednodušší notářské úkony jako je třeba ověřování listin, podpisů, sepisování protokolů o předběžném šetření v dědických záležitostech, činit veškeré dotazy v rámci dědických řízení na různé instituce a další úkony, které nemusí dělat přímo notář. Její pracovní poměr pak byl ukončen z důvodu, že ministr spravedlnosti pozastavil činnost JUDr. V. k 30.6.2008, on nemohl vykonávat svoji činnost a tudíž ji nemohl zaměstnávat. Z toho důvodu byl ze dne na den ukončen její pracovní poměr. Dne 25.9.2007 přišel D. K., jedná se o osobu menšího vzrůstu svalnaté postavy, věk kolem 30 let, v doprovodu ještě nějakého pána. Poté upřesnila, že přišel někdy ke konci roku 2007, asi v prosinci a ověřoval se ten záznam právě z 25.9.2007. D. K. ji tehdy požádal, že by potřeboval k tomu datu 25.9.2007, kdy původně podepisovali nějakou smlouvu o převodu členských práv a patrně tam byl i nějaký podpisový vzor, a to asi 4 čísla a za tím byl ověřován pan K., tak K. řekl, že ta smlouva se neuskutečnila a že by potřeboval místo ní napsat jinou paní i s jeho osobou. Jednalo se de facto o to, že by se na místo toho ověřila jiná smlouva. Obžalovaná mu řekla, že tohle v žádném případě nemůže udělat, že se v knize nemůže mazat ani bělit, že by to mohlo stát existenci úřad notářské kanceláře. Ještě řekla, že by to musela dostat jedině příkazem. To asi pochopili, od koho, takže se sebrali a šli k JUDr. V. do kanceláře, která sousedila s její kanceláří. Vzhledem k tomu, že tam pan K. nebyl objednaný, tak ona tam měla spoustu lidí a dělala si dál svoji práci. Nemůže říci, jak dlouho to bylo, tak po určité době k ní do kanceláře přišel JUDr. V., pan K. a ten pán a JUDr. V. jí řekl, aby to ověřila. Neví přesně, jak

již to formuloval, ale jeho sdělení pochopila tak, že to prostě má udělat. Nicméně znovu řekla, jak to má v té knížce udělat, že tam nemůže bělit v té knize a že nemá ani občanku té paní, načež pan K. řekl, že to problém není, že občanku má k dispozici, ale teď neví, zda ten občanský průkaz měl u sebe, určitě asi ne, ale neví, jestli ho neměl ofocený, protože K. to číslo občanky nadiktoval. To znovu řekla doktorovi, že to je špatně, že se to nesmí, aby z toho nebyl problém. Načež tedy pan K. držel nějaké ty smlouvy v ruce, dal je obžalované na stůl a když jí tedy JUDr. V. řekl, aby to udělala, tak to udělala. K. jí tam dal smlouvy a ona tam dala ověřovací razítka. Zároveň řekla, nebo to řekl JUDr. V., že je nutné, aby K. přinesl původní smlouvy, že není možné, aby byly dvě stejná ověřovací čísla na dvou různých dokumentech. Neví, zda K. ty smlouvy měl u sebe nebo si pro ně šel do auta, ale ty smlouvy tam přinesl a zlikvidovaly se. Neví, kdo to provedl, ale smlouvy se roztrhaly. Neví, kdo je takto zničil, tedy, jak uvedla, na K. předložené smlouvy dala ověřovací razítka a vypsala do ověřovacího razítka ověřovací čísla, a to čísla z dokumentů, které byly zlikvidovány. Ještě v průběhu toho, když o tom diskutovali, tak řekla, že by se nerada dostala do problémů a pan K. jí řekl, a u toho byl i JUDr. V., že žádný problém nemůže nastat, že de facto paní již zemřela, že nemá žádné dědice a že on posílá, aby teda přišlo něco na účet, asi 1 000 000,-- nebo 1 500 000,-- Kč, aby tedy dědil stát a že to má všechno domluvený, že nemůže být problém. Ujistňoval jak doktora tak i ji. Dále říkala, že v té ověřovací knize je třeba podpis té paní N., takže na tom základě to před ní za tu paní podepsal pan K. do ověřovací knihy. Podepsal to do části, kam se vypisují údaje k osobě, ona provedla zabělení původního záznamu v ověřovací knize, a přes to přepsala údaje, které jí nadiktoval pan K., resp. ona ty údaje do knihy opsala ze smlouvy a K. jí nadiktoval číslo občanského průkazu. Poté si K. vzal smlouvy a odešel společně s tím pánem pryč. Dále obžalovaná uvedla, že si není jista též, jestli v záznamu ze dne 25.9.2007 poté ještě do věci nedopsala záznam „kupní smlouva“. Po předložení příslušné listiny uvedla, že si myslí, že to tam dopsala, aby to korespondovalo s paní N.. Cílem těchto operací bylo, aby pan K. mohl smlouvu dát na katastrální úřad, což bez ověření nelze, protože by to katastr nepřijal. Cílem bylo, aby mohl dát pan K. podvodně smlouvu na katastr, aby mu ji zavkladovali na jeho jméno. Dále uvedla, že ona v žádném případě nezkoumala, o jakou smlouvu se jedná, nevěděla, že jde o barák, to se dozvěděla až někdy 3 týdny před výsledkem. Myslela si, že se jedná o byt, protože K. říkal, že tam někde žije jeho maminka. K. s tím pánem šel do kanceláře za JUDr. V., neví, jestli mu smlouvu ukazovali, prostě musel jej o něco požádat. Neví, o čem se spolu bavili, ale musel ho nějakým způsobem přesvědčit, aby ten souhlas dal. Ona doufala, že ten souhlas doktor nedá. Nakonec vyhověla i z toho důvodu, že JUDr. V. se k ní zachoval velice pěkně v souvislosti s tím, že jí před rokem velice těžce onemocněl manžel, který je upoutaný na lůžku, zcela závislý na druhé osobě, je ochrnutý po mozkové příhodě, což JUDr. V. věděl a vycházel jí vstříc s pracovní dobou, uvolňoval ji a práci pro notářskou kancelář prováděla doma. V době, kdy tam přišel pan K. s tím požadavkem na provedení ověření a změn v souvislosti s osobou N., tak K. již věděl, že má problémy s nemocným manželem, a to z důvodu, že mu to dříve řekla, neboť K. je pravidelným návštěvníkem jejich notářské kanceláře. Ten druhý muž, co přišel s K., vůbec nemluvil, připadal jí jen jako doprovod. Nikdy před tím jej neviděla. Neví, jestli byl JUDr. V. přítomen po celou dobu vyhotovování úkonů na přání pana K. k osobě M. N., možná, že odešel k sobě do své kanceláře, prostě neví. Prakticky po celou dobu těchto úkonů byl přítomen D. K., akorát si myslí, že v průběhu těch úkonů na chvíli odešel do auta pro ty smlouvy. JUDr. V. bezpečně věděl, o co obžalovanou žádá a co má pro K. udělat, a to z důvodu, že to K. musel nějakým způsobem doktorovi vysvětlit, protože ten by jinak neřekl, aby to udělala. Poté, co policie zajistila pro účely trestního řízení příslušnou ověřovací knihu, tedy po datu 3.7.2008,

byl pátek, kdy se předávaly spisy JUDr. Š[] a v jejich kancelářích bylo přítomno asi 6 notářů. Obžalovaná tam přijela kolem 9. hodiny, ví, že doktor ji sháněl na mobilu, který si zapomněla. Ona tam přišla kolem 9. hodiny, postávala dole v kanceláři a někdy kolem 11. hodiny tam přišel pan K[] a JUDr. V[] tam byl také, všichni tři šli společně do kanceláře JUDr. Ř[]. V kanceláři byli sami. Ona jim říkala, že je předvolána na policii ČR na pondělí a že nebude lhát a řekne pravdu. Načež jí JUDr. V[] řekl, že nemusí ve věci vypovídat vůbec, pan K[] jí řekl, že může klidně dělat, že se spletla, že splést se je normální, že tam bylo více osob a že jako vzala jinou občanku někoho jiného a pak že to zabělila. Ona K[] řekla, že to nepřipadá vůbec v úvahu, že by tomu nikdo nevěřil, pan K[] tedy řekl, že všechno zařídí, že se nemá ničeho obávat, že už to má s někým domluvený buď z kriminálky nebo z policie a řekl, že to prostě uplatí, aby se to neřešilo. Takže se tam furt dohadovali, doktor jí říkal, že nemusí vypovídat, že je ve stavu nemocném. Ona jim řekla opětovně, že pokud půjde na policii, tak řekne, jak to bylo, nehodlá si nic vymýšlet. Ví, že je to její chyba. K[] jí opakoval, že zařídí, aby se to smetlo ze stolu a neprojednávalo. Ona mu tedy řekla, že pokud to teda zařídí a bude to všechno v pořádku, aby za ní přijel v neděli v 17 h. do [] do hospody. Tím ta schůzka skončila a pan K[] z domu odešel. Přes sobotu a neděli se s rodinou a dalšími osobami radila a každý jí řekl, aby řekla pravdu. V neděli, když si uvědomila, že má s K[] schůzku, tak mu kolem 15. hodiny napsala zprávu SMS, že schůzka padá a že nemá jezdit. Tím to považovala za skončené. Kolem 6. nebo 7. hodiny u nich zastavilo na příjezdové cestě dole tmavě modré auto, šla s dcerou P[] ven a z auta vyšel pan K[] a ještě nějaká slečna a dva psi. K[] k nim přišel a řekl jí, že na ni čeká v hospodě, on mu řekla, že mu poslala SMS zprávu, že se s ním nehodlá bavit. On se pořád snažil o nějakou komunikaci a ona se jej ptala, co tedy zařídil, on jí řekl, že je vše v jednání, aby mu dala dva dny a že má s někým schůzku a v úterý se to vyřeší. Pak jí řekl, že nemusí vypovídat nebo že se mohla splést. Dále uváděl, že co je její slovo proti doktorovo slovu a že de facto na tom bude tratná ona, začal jí trochu tímto vyhrožovat a řekl jí, jestli si uvědomuje, že může dostat i 5 let natvrdo, když bude vypovídat. Potom jí tedy nabídl, že když nebude vypovídat, že jí sežene a zaplatí advokáta, snažil se ji stále přesvědčit, aby to vydržela do úterý, tak mu řekla, že se to musí vyřešit do pondělí, než půjde na ten výsledek a aby jí tedy zavolali z policie ČR, že nemusí chodit na výsledek, jinak že půjde. Pak odešla a tím schůzka skončila. Ještě mu říkala, že ji dostal do pěkné situace, když sliboval, že je vše zařízené a že žádný problém nebude. Z té návštěvy neměla dobrý pocit. Pokud se jedná o to, jestli věděla, že ty dané listiny budou použity ke spáchání trestného činu, že asi byla prostě naivní, K[] říkal, že nikdo ošizen nebude, že stát dostane peníze a tím, že potom přesvědčil i doktora, tak neměla ani chuť se tím zabývat. Měla i zlost, protože nikdy takové věci nedělala. V pondělí, když měla jít na ten výsledek, tak někdy kolem poledního jí volala dcera P[] E[], že ji na pracovišti ve spořitelně ve [] ulici navštívil JUDr. V[]. Obžalovaná v tu chvíli stála, přemýšlela, jestli má vypovídat, protože věděla, že doktorovi byla pozastavena činnost notáře a nechtěla mu výpověď přitížit, protože se k ní vždy choval slušně a vstřícně. Dcera jí říkala, aby s ničím neváhala, že každý se na ně vykašle a že má říct, jak to bylo. Jí ho bylo líto, protože četla články v novinách, kde jej líčili velice špatně, dnes si však myslí, že obžalovanému V[] na ní nezáleží. Důvod návštěvy JUDr. V[] na pracovišti jeho dcery byl takový, že on tam dceři říkal, aby nevypovíдалa, že je nemocná a jeho žena tam asi trochu křičela. Neví o žádném jiném důvodu té návštěvy. Znovu na dotaz uvedla, že JUDr. V[] jí řekl, aby přepsala jméno v ověřovací knize a samozřejmě i nacionále. Pan K[] jim to tam říkal oběma, takže se od prvopočátku vědělo, o co jde. Pan K[] to vysvětloval tak, že dotyčná paní zemřela, že nestačil převést nemovitost, že nestačil dát kupní smlouvu na katastr, že smlouvu má podepsanou, ale nestačil ji dát na katastr, že z toho nikdo nebude mít žádnou újmu, že paní nikoho nemá a že bude dědit stát, že

nikoho šidit nechce a že už poslal na účet asi 1 500 000,-- Kč. V hlavním líčení obžalovaná vypovídala v podstatě shodně jako v přípravném řízení.

Svědkyne P. B. v hlavním líčení uvedla, že o celé záležitosti se dozvěděla od své matky, bylo to koncem července loňského roku a byl to pátek. Tehdy jim doma řekla, že ji policie předvolává na výslech na následující pondělí a jenom doma hovořili, ohledně čeho se to týká. Mamina říkala, že se to týká ověření něčeho. Jinak o tom nemluvili, akorát jí řekli, aby na tom výslechu řekla, jak to bylo a že stojí za ní. Když byla neděle, tak měli na návštěvě známou, šli ji vyprovodit k autu, poté k nim před vjezd přijelo jiné auto, z toho vylezl nějaký člověk a když přišel blíž, tak mamina řekla, že je to K. Z toho pátku věděla, že se jedná o osobu, která má něco společného s touhle věcí. Pana K. před tím neviděla, tehdy ho viděla poprvé. Přistoupil k nim blíž, mezitím známá odjela a začal se s maminou bavit o tom pondělním výslechu s tím, že říkal, ať mu dá ještě dva dny, aby něco zařídil, aby nemusela vypovídat a mamina říkala, že čekat nebude, že půjde na ten výslech a že řekne pravdu. Načež svědkyně do toho vstoupila, říkala, co po mamince chtějí, ať ji nechají být, že vidí, v jaký je situaci, že by nedokázala nijak lhát a že prostě bude vypovídat pravdu. Pan K. se tam pořád snažil, aby mamina řekla, že se třeba spletla atd. Mamina stále trvala na tom, že to řekne tak, jak to bylo, že si nic vymýšlet nebude. A řekla, že by na výslech nešla pouze v případě, že by jí zavolal vyšetřovatel a řekl jí, že na výslech chodit nemá. Jinak že tam půjde a řekne, jak to bylo. Potom se slzama v očích odešla a svědkyně řekla K., ať ji nechají na pokoji, že vidí, v jakém je stavu, že by nic takového neustála. V pondělí, když mamina jela na výslech, tak šla svědkyně do práce a přišel za ní JUDr. V. Přisedl si k její přepážce na spořitelně a ptal se, kde je mamina. Ona řekla, že jela na výslech a V. říkal, že se jí nemůže dovolat, a tak řekla, že asi telefon nemá u sebe. On se jí ptal, jak teda bude vypovídat, ona říkala, že neví, že řekne pravdu, tak ať maminu nechají na pokoji. Mezitím tam přišla jeho manželka s dcerou a taky se jí zeptala, co mamina a ona říkala, že je na výslechu. A paní V. jí říkala, že přece vypovídat nemusí, že může říct, že je nemocná. Ona říkala, že je to zbytečné, že policie jí stejně řekla, že i kdyby nepřišla, tak že za ní přijedou domů. Paní V. trochu zvýšila hlas a řekla „no tak by přijeli domů“. Načež ona jí odvětila, že by se jí také nelíbilo, kdyby jí kriminálka jezdila domů. JUDr. V. to chtěl trochu uklidnit a řekl, že je to pravda. Potom JUDr. V. řekl, že se pokusí mamince dovolat a že když tak se za ní zastaví druhý den v zaměstnání, ale už se nezastavil. Mamina jim říkala, že musí na výslech kvůli ověření nějaké listiny, ale nebavili se konkrétně. Jenom ještě říkala, že JUDr. V. a pan K. chtějí, aby nevypovídala. Všichni v rodině jí řekli, ať se nebojí a ať vypovídá tak, jak to bylo, že za ní rodina bude stát.

Svědkyne S. M. v hlavním líčení využila svého práva a nevypovídala k věci, neboť se jedná o družku obžalovaného K., se kterým v současné době má dítě.

Ze žádosti o schválení postupní smlouvy na č.l. 2-3 vyplývá, že dne 12.5.1958 podala M. N. žádost o schválení postupní smlouvy, kterou její otec postupuje M. N. polovinu rodinného domku se stavební parcelou. Z protokolu o vydání věci na č.l. 57 vyplývá, že dne 3.7.2008 vydala Policii ČR V. B. notářskou ověřovací knihu za období od 12.2.2007 do 27.6.2008 vedenou v souvislosti s notářskou praxí JUDr. Z. V. Z protokolu o vydání věci na č.l. 58-59 vyplývá, že 9.7.2008 vydal Katastrální úřad pro Plzeňský kraj, katastrální pracoviště Plzeň originál listiny – návrh na zahájení řízení o

povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí a originál listiny – smlouva kupní z 25.9.2007 uzavřená mezi M■■■■ N■■■■ a D■■■■ K■■■■. Na č.l. 61 je návrh na zahájení řízení o povolení vkladu vlastnického práva do katastru nemovitostí ze dne 25.9.2007 týkající se předmětné kupní smlouvy mezi M■■■■ N■■■■ a obžalovaným D■■■■ K■■■■, přičemž na této listině jsou ověřené podpisy M■■■■ N■■■■ i D■■■■ K■■■■ datované 25.9.2007 v notářské kanceláři JUDr. Z■■■■ V■■■■, a to obžalovanou V■■■■ B■■■■. Na č.l. 62-65 je pak kupní smlouva uzavřená mezi M■■■■ N■■■■ jako prodávající a D■■■■ K■■■■ jako kupující, kdy předmětem této smlouvy je nemovitost – sporný dům s pozemky. Smlouva je opatřena datem 25.9.2007, kdy v tento den měly být dle notářských doložek ověřeny i podpisy M■■■■ N■■■■ a D■■■■ K■■■■. Opět měla provést V■■■■ B■■■■. Na č.l. 74-75 je kopie žádosti o vydání cestovního pasu obžalovaného D■■■■ K■■■■ a na č.l. 76 kopie žádosti o vydání občanského průkazu obžalovaného D■■■■ K■■■■. Z protokolu o vydání věci na č.l. 78 vyplývá, že dne 3.10.2008 vydal JUDr. J■■■■ K■■■■ vkladní knížku č. ■■■■■ na jméno M■■■■ N■■■■. Z výpisu aktivních i pasivních hovorů na telefonním čísle ■■■■■ na č.l. 86-193 vyplývá, kdy, odkud, případně kam byly vedeny hovory či jaké hovory toto telefonní číslo přijalo. Z úředního záznamu na č.l. 197 vyplývá, že policejní vyšetřovatel zjistil dotazem u dotyčných telefonní čísla obžalovaného JUDr. Z■■■■ V■■■■, V■■■■ B■■■■ a P■■■■ B■■■■. Na č.l. 198 je pak vyhodnocení uskutečněných telefonických hovorů. Ze znaleckého posudku na č.l. 259-271 z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, oceňování nemovitostí, vyplývá, že hodnota uvedené nemovitosti činí 3 700 000,- Kč. Ze znaleckého posudku na č.l. 275-284 z oboru kriminalistika, odvětví kriminalistická expertiza ručního písma vyplývá, že sporné podpisy na předložených sporných listinách nejsou pravými podpisy zemřelé M■■■■ N■■■■, jejíž srovnávací podpisy byly poskytnuty ke zkoumání. Sporné podpisy jsou vyhotoveny podle jednoho vzoru, ale nelze identifikovat pisatele padělků, neboť podpisy neobsahují významné identifikační znaky, na základě jichž by bylo možné ho identifikovat. Sporné podpisy na dokumentech č. 1 a 2 psal velmi pravděpodobně jeden pisatel, nemůže se vyloučit, že týž pisatel psal i sporný podpis na dokumentu č. 3. Na č.l. 285-294 je fotodokumentace ohledně přepisovaného zápisu v notářské ověřovací knize obžalovaného JUDr. V■■■■. Na č.l. 304 je úmrtní list M■■■■ N■■■■ a z něj vyplývá, že jmenovaná zemřela dne 13.12.2007. Ze zprávy notáře JUDr. J■■■■ K■■■■ na č.l. 311 vyplývá, jaký majetek byl v řízení o dědictví po zemřelé N■■■■ evidován.

Senát pečlivě hodnotil důkazy provedené v hlavním líčení a vzal za zcela bezpečně prokázané, že se stal skutek, pro který je obžalovaný D■■■■ K■■■■ stíhán. Sám obžalovaný v podstatě nevypovídal, učinil v hlavním líčení pouze krátké prohlášení, a to v tom směru, že kupní smlouvy mu byly předloženy již s podpisy prodávající M■■■■ N■■■■, a to osobou, která tento obchod zprostředkovala. Tomuto tvrzení senát rozhodně neuvěřil, neboť je v rozporu s dalšími zjištěnými důkazy. Především je nutno konstatovat, že senát měl k dispozici doznání obžalované V■■■■ B■■■■, kdy výpověď této obžalované senát považuje za naprosto věrohodnou, neboť tato výpověď má oporu i v dalších zjištěných důkazech, navíc i když je V■■■■ B■■■■ v pozici obžalované, je nutno vidět, že do té doby nikdy nebyla trestána a uvedeného jednání se dopustila pouze z toho důvodu, že uposlechla pokyny svého zaměstnavatele – notáře JUDr. Z■■■■ V■■■■, když sama před tím odmítla vyhovět obžalovanému K■■■■ v tom směru, aby ověřila podpisy na ním přinesených listinách zpětně, resp. datum ověření antidatovala a též aby ověřila jeden z podpisů, aniž by byla přítomna tato osoba. Dalším důkazem je zejména znalecký posudek z oboru kriminalistika, odvětví ručního písma, který zcela bezpečně prokázal, že podpisy na sporných

dokumentech nejsou M■■■■ N■■■■. Toto zcela jednoznačně potvrzuje výpověď obžalované V■■■■ B■■■■. Je rovněž evidentní, že v notářské ověřovací knize byly prováděny k datu 25.9. změny v kolonce týkající se ověření podpisů, kde původně byla uvedena S■■■■ M■■■, tedy družka obžalovaného K■■■■, a na místo ní tam do této kolonky bylo posléze vepsáno, že byly ověřovány podpisy D■■■■ K■■■■ a M■■■■ N■■■■. Pokud obžalovaný K■■■■ svým prohlášením snad dává najevo, že nevěděl o tom, že se jedná o podvodné jednání, je toto rovněž vyvráceno výpovědí V■■■■ B■■■■, která uváděla, že ji obžalovaný uklidňoval v tom směru, že všechno bude v pořádku, že nestačil pouze dát návrh na vklad do katastru nemovitostí, když mezitím M■■■■ N■■■■ již zemřela, že nikoho nechce okrást, že bude dědit stát a že státu zaplatí 1 500 000,-- Kč. Z tohoto je zcela zřejmé, že obžalovaný dobře věděl, jaké listiny a za jakým účelem bude ověřovat. Soud uvěřil V■■■■ B■■■■ i v tom směru, že tato zcela přesně nevěděla, ani na jakých listinách tyto podpisy ověřuje, když uváděla, že z celého jednání byla rozladěna, protože doufala, že její nadřízený souhlas k takovému ověření podpisů nedá, neboť si byla vědoma toho, že takové ověření je samozřejmě v rozporu se všemi příslušnými předpisy. Uváděla, že měla hodně práce a tudíž jednala v rámci pokynů svého nadřízeného a dále se o věc nezajímala. Je tedy zcela evidentní, že obžalovaný K■■■■ se dostavil do notářské kanceláře s kupní smlouvou a návrhem na vklad k uvedeným nemovitostem ve zcela zjevném úmyslu získat po zemřelé N■■■■ tyto nemovitosti tak, aby v rámci dědického řízení nepřípadly státu. Provedeným dokazováním se nepodařilo zjistit, kdo byl tím druhým mužem, který s obžalovaným K■■■■ přišel do notářské kanceláře a rovněž se nepodařilo zjistit, jak se obžalovaný K■■■■ dozvěděl o tom, že existuje tato nemovitost. Rovněž tak se nepodařilo přesně zjistit den, kdy skutečně obžalovaný K■■■■ navštívil tuto kancelář, soud vycházel z toho, že to bylo prokazatelně po smrti zemřelé M■■■■ N■■■■, když obžalovaná B■■■■ uváděla, že obžalovaný K■■■■ jí tvrdil, že jmenovaná zemřela. Navíc je evidentní, že při vyhotovování ověřovacích doložek došlo k ověření podpisu M■■■■ N■■■■ na listině označené v ověřovací knize jako potvrzení o převzetí hotovosti. Ze všech provedených důkazů však vyplývá, že žádná taková hotovost v bytě M■■■■ N■■■■ nalezena nebyla a prokazatelně nebyla uložena ani na její vkladní knížce. Je nutno vzít zároveň v úvahu i to, že zemřelá neměla žádného dědice, takže je nepravděpodobné, že by případnou finanční částku někomu darovala. Rovněž je nutno vidět, že obžalovaný D■■■■ K■■■■ je podnikatelem, který jak vyplývá z úředního záznamu na č.1.339, že dle výpisu z živnostenského rejstříku bylo zjištěno, že obžalovaný má jako jeden z předmětu podnikání evidovanu realitní činnost a tudíž by mu měly být známy postupy upravující převod nemovitostí, kdy podpisy účastníků na kupní smlouvě nemusí být úředně či nijak ověřeny, přičemž pokud nejsou ověřeny, není to na újmu platnosti kupní smlouvy o převodu nemovitostí a lze u takové smlouvy povolit vklad do katastru nemovitost. Nicméně dle zákona č. 265/1992 Sb. o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem a dle jeho prováděcí vyhlášky č. 26/2007 Sb. pokud jsou podpisy na kupní smlouvě ověřeny, považuje katastrální úřad projev vůle jednajících osob obsažený v listině na jejímž podkladě má ke vkladu práva dojít za zjištěný. V takovémto případě již katastrální úřad další šetření ohledně pravosti podpisu na kupní smlouvě neprovádí. Jiná situace nastává, pokud nejsou splněny podmínky stanovené v §37 odst.6 písm. a) až f) katastrální vyhlášky, za kterých považuje katastrální úřad projev vůle jednajících osob za zjištěný, musí tuto otázku zkoumat jiným vhodným způsobem, tedy vést dokazování prokázání pravosti podpisu jednajících osob. Jinými slovy tím, že obžalovaný nechal na notářském úřadu ověřit podpisy své osoby a zemřelé M■■■■ N■■■■, tak katastrální úřad by již další žádné šetření ohledně projevu vůle jednajících osob (obž. K■■■■ a zemřelé N■■■■) neprováděl a tudíž by ze strany katastrálního úřadu nebylo pochyb o pravosti jednající strany a nic by nebránilo v tom, aby došlo k vložení do katastru a tím k převodu této nemovitosti. Pokud obžalovaný poukazoval

na to, že nesprávný postup notářské kanceláře JUDr. V [redacted] potažmo obžalované B [redacted] není první pochybení a poukazoval na věc vedenou u Okresního soudu Plzeň-sever 3 C 212/2006, tak i touto věcí se soud zabýval. V této věci byl vyslechnut i svědek JUDr. V [redacted], který uvedl, že nelze úplně vyloučit, že by smlouvu podepsal někdo jiný, než ten, který je přítomen. Musel by mít ale totožný obličej s přítomným účastníkem. Vždy se ověřuje průkaz totožnost, buď OP či cestovní pas. Smlouvy podepisují přítomní účastníci, probíhá to tak, že mu předloží občanský průkaz či jiný průkaz totožnosti a on zkontroluje jejich totožnost. Předloží jim listiny k přečtení a k podpisu a oni je před ním podepíší. Je vyloučeno, že by si někdo smlouvu odnesl z místnosti a vrátil se s podepsanou. Pokud je na notářském zápise uvedeno, že se dostavili manželé K [redacted], tak byli v kanceláři přítomni. K tomuto byla slyšena i svědkyně V [redacted] B [redacted], která se vyjadřovala, že po předložení předmětné smlouvy o převodu nemovitostí, že se ověřuje totožnost účastníků i podle foto, ale někdy je starší doklad totožnosti a tudíž je těžko říci, že by listinu podepsal někdo jiný, než ten, kdo se dostavil, spíše ne. Z rozsudku samotného pak vyplývá, že ve skutečnosti uvedenou smlouvu nepodepsal jeden z manželů - V [redacted] K [redacted]. Z této konkrétní věci tedy vyplývá to, že skutečně při ověřování podpisů na kupní smlouvě v kanceláři doktora Z [redacted] V [redacted] muselo dojít k pochybení, nicméně v tomto případě soud neví, zda se mohlo jednat o obdobný případ jako v nyní projednávané věci, či zda za manžela vystupovala jiná jemu podobná osoba s jeho dokladem totožnosti a tak by logicky mohlo dojít též k záměně osoby. Avšak ani tato skutečnost nesvědčí pro nevěrohodnost obžalované V [redacted] B [redacted] v této konkrétní věci. To, že obžalovaný věděl, že se dopouští podvodného jednání, je zcela zřejmé i z toho, že opakovaně nabádal V [redacted] B [redacted], a to i s JUDr. Z [redacted] V [redacted], k tomu, aby ve věci nevypovídala, případně aby řekla, že se spletla a pakliže obžalovaná odmítala tomuto nátlaku vyhovět, tak jí začal vyhrožovat, že její slovo prakticky neznamena nic proti slovu notáře JUDr. V [redacted] a aby si uvědomila, že může dostat i 5 let tzv. natvrdo. Toto tvrzení obžalovaného by samozřejmě postrádalo logiku, pokud by se jednalo pouze o pochybení při ověření podpisů a nikoliv v rámci podvodného jednání, při kterém hrozila škoda v řádu milionů. Je tedy zcela evidentní, že obžalovaný K [redacted] se dostavil do notářské kanceláře s kupní smlouvou a návrhem na vklad k uvedeným nemovitostem ve zcela zjevném úmyslu získat po zemřelé N [redacted] tyto nemovitosti tak, aby v rámci dědického řízení nepřipadly státu. Senát za této důkazní situace neuvěřil obžalovanému jeho tvrzení, že mu nebylo nic známo o podvodném jednání, a že kupní smlouva mu byla předložena osobou, která obchod zprostředkovala. Senát pouze pozměnil popis skutku oproti obžalobě v tom směru, že obžalovaný K [redacted] zcela jistě nedával konkrétní pokyny V [redacted] B [redacted] k legalizaci jím předložených listin, ale žádal ji obecně o ověření těchto listin k datu 25.9.2007, přičemž konkrétní kroky směřující k ověření již pak prováděla V [redacted] B [redacted] sama. Senát rovněž netrval na osobní účasti obžalovaného JUDr. Z [redacted] V [redacted] a provedení jeho výslechu právě s ohledem na jeho písemné vyjádření v tom směru, že v této trestní věci vůbec vypovídat nechce, což je ostatně zcela legitimní.

Senát po zhodnocení důkazů provedených v hlavním líčení ve vztahu k obžalovanému JUDr. Z [redacted] V [redacted] vzal za prokázané, že se stal skutek, pro který je obžalovaný JUDr. Z [redacted] V [redacted] stíhán. Sám obžalovaný nevypovídal, opakovaně žádal, aby soud konal jednání v jeho nepřítomnosti a projevoval vůli vůbec v dané věci nevypovídat, proto mu senát vyhověl v tom, aby hlavní líčení probíhala v jeho nepřítomnosti, když nevypovídat je jedním ze základních práv obžalovaného. Obžalovaný D [redacted] K [redacted] učinil v hlavním líčení pouze krátké prohlášení, a to v tom směru, že kupní smlouvy mu byly předloženy již s podpisy prodávající M [redacted] N [redacted], a to osobou, která tento obchod zprostředkovala, dále se k věci

nevyjadřoval. Senát uvěřil úplnému a upřímnému doznání obžalované V. B., které je zcela v souladu s dalšími důkazy – znaleckým posudkem z oboru ručního písma, který potvrzuje, že podpis M. N. na dokumentech ověřovaných v notářské kanceláři není pravým podpisem jmenované a dále provedenou fotodokumentací z notářské knihy, ze které jednoznačně vyplývá, že původně uváděné údaje byly změněny a notářský záznam přepsán. Obžalovaná zcela logicky uvedla, že odmítla učinit tento úkon na žádost obžalovaného K. a učinila tak, ač velmi nerada, až na přímý pokyn JUDr. V. Současně také kupní smlouvu opatřila ověřovací doložkou, přičemž použila identifikační znaky jiné doložky, konkrétně ověřovací doložky zapsané v ověřovací knize pod čísly 1393,1394,1400,1401 dne 25.9.2007. Obžalovaná V. B. potvrdila, že obžalovaný V. musel vědět co po ní obžalovaný K. chtěl, ona sama ještě poté co dostala od svého zaměstnavatele pokyn, tak přímo říkala, že je to špatně, že se to nesmí. Senát má rovněž za prokázané, že poté co celá věc vyšla najevo, se obžalovaný V. se spoluobžalovaným K. snažili obžalovanou B. ovlivnit v tom směru, aby na polici nevypovídala, toto potvrdila i dcera obžalované – svědkyně P. B. I z těchto následných kroků obžalovaného vyplývá to, že obžalovaný si byl vědom nezákonného postupu a snažil se aby nebyly v tomto směru získány usvědčující důkazy, když mu bylo stanovisko obžalované B. známo, tato uváděla od počátku, že na polici bude vypovídat podle pravdy. Senát dospěl k závěru, že obžalovaný JUDr. Z. V. v postavení notáře nebyl veřejným činitelem ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zákona, kdy se senát ztotožnil s argumenty obhajoby, že notář není voleným orgánem státní správy či samosprávy, soudu nebo jiného státního orgánu nebo příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru a nepodílí se na plnění úkolů společnosti a státu za současného použití pravomoci, která by mu byla v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřena. Navíc je zcela evidentní, že v tomto případě se jednalo o ryze soukromoprávní vztah – ověřování listin (kupní smlouva). Pokud se týká trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny, tak senát je vázán názorem odvolacího soudu, který je ostatně argumentačně podrobně podpořen a za veřejnou listinu považuje ověřovací doložku na kupní smlouvě. To že tato ověřovací doložka je veřejnou listinou vyplývá z § 6 zák. č. 358/1992 Sb. – notářského řádu, kdy notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření jsou veřejnými listinami. Ověřovací doložka je veřejnou listinou, zde je odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 30Cdo 1190/2004. Rovněž tak senát dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by obžalovaný věděl, co má být cílem tohoto nesprávného postupu, tedy podvodné vylákání nemovitostí, když obžalovaná V. B. uvedla, že si myslí, že obžalovaný K. mu řekl totéž co jí. Tedy obžalovaný patrně věděl, že M. N. již zemřela, ale patrně nevěděl, že podpisy na listině nejsou pravými podpisy M. N. Proto se nemohl dopustit ani trestného činu podvodu.

Pokud se týká obžalované V. B., tak senát rovněž dospěl k závěru, že je prokázáno to, že se stal skutek tak, jak je uveden ve výroku rozsudku týkající se právě obžalované. Jak již bylo výše uvedeno, senát uvěřil úplnému a upřímnému doznání této obžalované, které je zcela v souladu s výše zmiňovanými důkazy – znaleckým posudkem z oboru ručního písma a dále provedenou fotodokumentací z notářské knihy, ze které jednoznačně vyplývá, že původně uváděné údaje byly změněny a notářský záznam přepsán. Obžalovaná zcela logicky uvedla, že odmítla učinit tento úkon na žádost obžalovaného K. a učinila tak, ač velmi nerada, až na přímý pokyn JUDr. V. Současně také kupní smlouvu opatřila ověřovací doložkou, přičemž použila identifikační znaky jiné doložky, konkrétně ověřovací doložky zapsané v ověřovací knize pod čísly 1393,1394,1400,1401 dne 25.9.2007. Zde je nutno uvést, že na V. B. byla podána obžaloba pro trestný čin zneužití pravomoci veřejného činitele, nicméně je zcela evidentní, že obžalovaná není, resp.

nebyla v rámci výkonu svého zaměstnání notářské tajemnice v postavení veřejného činitele, a proto se nemohla tohoto trestného činu ona sama dopustit. Maximálně se tak mohlo stát v rámci účastenství, nicméně pokud senát dospěl k závěru, že obžalovaný JUDr. Z. V. v postavení notáře nebyl veřejným činitelem ve smyslu § 89 odst. 9 tr. zákona, kdy se senát ztotožnil s argumenty obhajoby, že notář není volným orgánem státní správy či samosprávy, soudu nebo jiného státního orgánu nebo příslušník ozbrojených sil nebo bezpečnostního sboru a nepodílí se na plnění úkolů společnosti a státu za současného použití pravomoci, která by mu byla v rámci odpovědnosti za plnění těchto úkolů svěřena. Proto se obžalovaná nemohla dopustit tohoto trestného činu ani ve formě účastenství. Pokud se týká trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny, tak senát je vázán názorem odvolacího soudu, který je ostatně argumentačně podrobně podpořen a za veřejnou listinu považuje ověřovací doložku na kupní smlouvě. To že tato ověřovací doložka je veřejnou listinou vyplývá z § 6 zák. č. 358/1992 Sb. – notářského řádu, kdy notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření jsou veřejnými listinami. Ověřovací doložka je veřejnou listinou zde je odkaz na rozhodnutí Nejvyššího soudu České republiky sp. zn. 30Cdo 1190/2004. Rovněž tak senát dospěl k závěru, že nebylo prokázáno, že by obžalovaná věděla, co má být cílem tohoto jejího nesprávného postupu, tedy podvodné vylákání nemovitostí. Proto se nemohla dopustit ani trestného činu podvodu.

Obžalovaný D. K. naplnil svým jednáním skutkovou podstatu trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona ve stadiu pokusu, když se dopustil jednání pro společnost nebezpečného, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, jehož se dopustil v úmyslu trestný čin spáchat, a to ke škodě cizího majetku, v daném případě majetku, který měl připadnout do vlastnictví České republiky, sebe obohatit tím, že uvede někoho v omyl, v daném případě notáře JUDr. K., a to tím, že hodlal prostřednictvím takto antidatované kupní smlouvy prokázat, že uvedené nemovitosti nepatří do dědického řízení. Je evidentní, že však nikdy takováto kupní smlouva uzavřena nebyla neboť zemřelá tyto nemovitosti neprodala. Takovým činem by pak byla způsobena značná škoda, a to České republice, neboť by obžalovaný nabyl vlastnictví k souboru nemovitostí v hodnotě 3 700 000,-- Kč a následně by mu vznikla povinnost uhradit v souvislosti s převodem vlastnických práv částku 1 150 000,-- Kč, v důsledku čehož by byla způsobena faktická škoda 2 550 000,-- Kč, tedy škoda značná ve smyslu § 89 odst. 11 tr. zákona. Obžalovaný jednal v úmyslu přímém. Je pravdou, že obžalovaný se dopustil i návodu dle § 10 odst. 1 písm. b) tr. zákona k trestnému činu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zákona. Je nutno však vzít v úvahu i to, že soud již ve věci vynesl jednou rozsudek, kterým obžalovaného neuznal ze spáchání tohoto trestného činu, přičemž odvolání si podal pouze obžalovaný, a proto soud toto jednání takto nekvalifikoval, neboť nemohlo dojít ke zhoršení postavení obžalovaného (zákaz reformace in peius), to by bylo možno pouze v případě, kdyby odvolání podala i státní zástupkyně.

Obžalovaný JUDr. Z. V. a obžalovaná V. B. naplnili svým jednáním skutkovou podstatu trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny a to jako spolupachatelé, když podstatně změnili obsah veřejné listiny, aby jí bylo užito jako pravé. Pokud se týká veřejné listiny, tak krajský soud jak již bylo uvedeno, vyslovil názor, že veřejnou listinou je ověřovací doložka, která byla vyhotovena na uvedených listinách. Kupní smlouva je listinou soukromou a takovou zůstává i poté, co jsou podpisy na ni uvedené ověřeny ověřovací doložkou. Podle § 6 zákona č. 358/1992 Sb. notářského řádu jsou notářské zápisy a jejich stejnopisy, výpisy z notářských zápisů a listiny o ověření veřejnými listinami, jestliže splňují náležitosti stanovené pro ně tímto zákonem, což je právě ověřovací doložka viz rozsudek Nejvyššího soudu České republiky 30Cdo 1190/2004, kdy toto je v souladu i s §

134 občanského soudního řádu, kdy listiny vydané soudy České republiky nebo jinými státními orgány v mezích jejich pravomoci, jakož i listiny, které jsou zvláštními předpisy prohlášeny za veřejné, potvrzují, že jde o nařízení nebo prohlášení orgánu, který listiny vydal, a není –li dokázán opak, i pravdivost toho, co je v nich napsáno. V daném případě jak již bylo uvedeno, obžalovaná V. B. na přímý pokyn obžalovaného JUDr. Z. V. mimo jiné při vyhotovování ověřovací doložky na kupní smlouvě a návrhu na vklad do katastru nemovitostí použila identifikační znaky jiné ověřovací doložky konkrétně ověřovací doložky zapsané v ověřovací knize 1393,1394,1400,1401 dne 25.9.2007. Tyto ověřovací doložky, které obžalovaná vyhotovila na zmíněné listiny byly dle Krajského soudu v Plzni pozměněním již existujících ověřovacích doložek evidovaných v ověřovací knize pod výše uvedenými čísly. Byla tedy vytvořena ověřovací doložka, která je veřejnou listinou s identifikačními znaky, jako je číslo ověřovací knihy a datum, dříve existující pravé ověřovací doložky, ale s obsahem, který byl v podstatných náležitostech změněný, když v případě podpisu M. N. obsahovala původní ověřovací doložka ověření podpisu jiné osoby na odlišné listině, v případě podpisu D. K. obsahovala původní ověřovací doložka ověření podpisu stejné osoby, ale na odlišné listině a ani neodpovídal obsah ani v tom směru, že by podpis D. K. na kupní smlouvě s M. N. byl na tuto kupní smlouvu připojen dne 25.9.2007 ať už před obžalovaným JUDr. V. či obžalovanou V. B.. Tímto postupem byl hrubě porušen postup předepsaný notářským řádem, kdy jak obžalovaná V. B. tak samozřejmě i obžalovaný JUDr. Z. V. měli ve své kompetenci vyhotovování ověřovacích doložek, tedy měli právo je vyhotovit avšak nebyli již oprávněni k tomu, aby vědomě potvrdili nepravdivé skutečnosti. V daném případě se senát přiklonil k názoru, že oba obžalovaní jednali jako spolupachatelé, když u V. B. není pochyb, že se jednalo o přímou pachatelku, neboť konkrétní úkony činila ona, v případě obžalovaného JUDr. V. řešil senát otázku, zda se jedná o účastníka či přímého pachatele. Zde je nutno vidět, že obžalovaný JUDr. V. byl přímým nadřízeným, vlastně zaměstnavatelem obžalované B. a dal jí přímý pokyn k provedení těchto úkonů i přes její námitky, že je to nezákonné. Za daného stavu tedy se soud kloní k tomu, že obžalovaný je spolupachatelem a nikoli účastníkem. Oba obžalovaní jednali v úmyslu přímém. Zároveň soud hodnotil právní kvalifikaci pouze podle § 176 odst.1 tr. zákona, když ve skutečnosti žádná škoda nenastala a nebylo prokázáno, že by to obžalovaní měli v úmyslu.

Při rozhodování o druhu a výši trestu vycházel soud z ustanovení § 23 odst. 1 tr. zákona a § 31 odst. 1 tr. zákona. Obžalovaný D. K. porušil zájem společnosti na ochraně cizího majetku. Z opisu rejstříku trestů obžalovaného vyplývá, že tento sice byl v minulosti již soudně trestán, v roce 1998, avšak byl uložen podmíněný trest a ve zkušební době se osvědčil, takže se na obžalovaného hledí jako na osobu netrestanou a polehčuje mu tudíž bezúhonnost. Za daného stavu tedy senát dospěl k závěru, že lze obžalovanému uložit trest odnětí svobody na samé spodní hranici zákonné trestní sazby, když obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody na 2 – 8 roků, a tento uložit ještě jako trest podmíněný, tedy zdůraznit výchovný prvek tohoto trestu. V daném případě byla s ohledem na vyšší škodu, která hrozila, stanovena delší zkušební doba ve výměře 4 roků. Rovněž tak soud obžalovanému uložil peněžitý trest ve výměře 50 000,-- Kč, když obžalovaný se snažil získat trestnou činností majetkový prospěch. Pro případ, že by peněžitý trest nebyl ve stanovené lhůtě zaplacen, pak byl stanoven náhradní trest odnětí svobody v trvání čtyř měsíců.

Obžalovaný JUDr. Z. V. porušil zájem společnosti na ochraně důvěry v pravost a pravdivost veřejných listin. Z opisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaný dosud

nebyl soudně trestán a výrazně mu polehčuje bezúhonnost. Obžalovaný byl ohrožen trestem odnětí svobody až na dvě léta. Proto soud dospěl k závěru, že bude postačovat uložení podmíněného trestu odnětí svobody, v daném případě ve výměře šesti měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu tří roků. Zároveň však dospěl senát k závěru, že je třeba obžalovanému uložit trest zákazu činnosti spočívající v zákazu výkonu funkce notáře České republiky v délce pěti roků neboť obžalovaný zcela zásadním způsobem porušil úmyslně své pracovní povinnosti.

Obžalovaná V. B. rovněž porušila zájem společnosti na ochraně důvěry v pravost a pravdivost veřejných listin. Z popisu rejstříku trestů vyplývá, že obžalovaná nebyla nikdy soudně trestána, je osobou bezúhonnou. Senát bral rovněž v úvahu i to, že obžalovaná se k trestné činnosti zcela doznala, projevila nad svým jednáním lítost a tím vlastně projevila účinnou snahu po nápravě, když objasněním věci nedošlo k žádné škodě. Rovněž je nutno vzít v úvahu i to, že obžalovaná konala protiprávní jednání až na pokyn svého zaměstnavatele, tedy byla v roli podřízenosti a byl spáchán trestný čin menší nebezpečnosti pro společnost. Za této situace pak byly splněny podmínky pro aplikaci § 24 tr. zákona – upuštění od potrestání, a proto tento institut soud aplikoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze do osmi dnů ode dne doručení jeho popisu podat prostřednictvím Okresního soudu Plzeň - město odvolání ke Krajskému soudu v Plzni. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání musí být ve lhůtě stanovené k jeho podání také odůvodněno tak, že z něj musí být patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Plzni dne 23.11.2010

Mgr. Josef Prach, v. r.
samosoudce

Za správnost vyhotovení:
Michal Mazanec